

De staatsomroep dicteert het volk ‘de verhitte aarde’

W e boffen maar met dit gure winterweer: een paar graden warmer en we hadden elke dag Bram Schilham in het NOS *Journal* gehad. Hij had ons dan in apocalyptische termen de ondergang van de wereld door *global warming* voorgespiegeld. Tien jaar nadat klimaatziëners voorspelden dat „kinderen niet meer zullen weten wat sneeuw is” staan we met onze ecologische voetafdruk kniediep in de ijsdrab en hopen op een Elfstedentocht. Van New York tot Nieuwersluis is het ijs- en ijskoud.

Toen de Muur viel stond links met de mond vol tanden. Decennia had het zich ingezet voor de internationale arbeidersklasse, inclusief Goelag. Maar toen mensen in het reëel bestaande socialisme de straat opgingen was dat voor de afschaffing ervan, niet om kameraad Elsbeth Ety volkscommissaris voor agitprop te maken. Paniek. Wat te doen? Met pensioen? Natuurlijk niet, er lagen nog zoveel vlieg-reisjes en subsidiebanen in het verschiet. Werken voor de kost was geen optie.

Gelukkig meldde zich alras een nieuwe oplossing – oeps, een nieuw probleem: het milieu, gevolgd door (trompetgeschal!) het KLIMAAT. Het wordt beestachtig warm: de thermometers kunnen het niet bijhouden, het kwik valt niet aan te slepen. Al het ijs smelt. We moeten iets ondernemen. Dat het klimaat sinds de schepping niets anders

doet dan veranderen, is daarbij niet zo interessant. De mens (lieft de blanke westerse mens) geldt desondanks als dader. Dat is ie namelijk altijd, in cultureel-marxistische ogen.

Met geheel nieuwe argumenten kan zo gewerkt worden aan het aloude doel. Niet langer de arbeider maar de ijsbeer en de blauwgespikkelde bidsprinkhaan verdienen nu ons aller onbaatzuchtige inzet. Het doel is daarentegen ongewijzigd: *spread the wealth around*, zoals Barack Hussein Obama het zo kernachtig aanduidt. Een nog grotere overheid die nog meer geld weghaalt bij nog meer burgers met nog meer regels van nog meer bureaucraten. Voor uw eigen bestwil uiteraard. Anders smelt het poolijs.

Gaat het ze nou om het verhinderen van een eeuwigdurende zomer of om de Linkse Lente met belasting op alles wat beweegt? Als ze zo voor het milieu zijn, waarom zijn Femke Halsema, Jolande Sap en hun journalistieke naperders dan geen vegetariërs? Uw columnist (die niets gelooft van de milieupaniek) is dat al dertig jaar. Zo moeilijk is het niet.

Aldus geschiedde: een onafzienbare karavaan van rondreizende actievoerders trekt sindsdien van badplaats naar kuuroord, van Kyoto, via Kopenhagen naar Cancún, alwaar zij hun gesubsidieerde verontrusting inclusief airmiles ventileren. De goedmensen kan zich etaleren als goedmensen en Bram Schilham staat met zijn microfoon klaar om de

heiligheid van de per business class aangevoerde altruïst te bevestigen. „U bent een echte idealist, he?” „Inderdaad, ik heb daarom genoeg genomen met het penthouse van dit hotel. En de jacuzzi is volledig CO₂-neutraal.”

In Kopenhagen vliegt de sneeuw horizontaal door het NOS-beeld als Schilham zijn standuppertje doet, maar ook dat is geen aanwijzing voor de staatsomroep om zijn eigen vooroordelen eens tegen het licht te houden. Dat de trein vol hippe actievoerders komt vast te zitten in de sneeuw ook al niet. Nooit een goed verhaal laten bederven door de feiten. Een peperdure *Journal*-serie met buitenlandse reportages met een website onder de titel ‘de Verhitte Aarde’ moet het volk opvoeden in de klimaathype. Informatie die daarin niet past, wordt achterwege gelaten.

Het *Journal* stuurt een verslaggever naar de Noordpool om aldaar verslag te doen van eenzame ijsbeerbaby’s die met betrouwbare oogjes rondzwemmen, tevergeefs op zoek naar hun mamma. De milieupaniekclubs hebben de staatsomroep wijsgemaakt dat het ijs verdwenen is en dus gaan ze even wat beelden draaien om dat te illustreren. Probleem: de NOS-expeditie kan niet verder vanwege te veel poolijs. Foutje.

Het Meerjarenplan van de omroep benoemt het ‘bestrijden van vooroordelen’

als officiële taak van de publieke omroep, maar voor linkse vooroordelen maakt men graag een uitzondering. Mediawet of niet. Het *Journal* heeft wel een themaredacteur klimaat, maar niet een themaredacteur islamisering of een themaredacteur gevolgen-van-de-massaimmigratie. Kwestie van kiezen.

In Cancún drinken ze ondertussen hun martini per dozijn. Uiteraard zonder ijs – ‘allemaal gesmolten’, zegt Al Gore. Na hun eerste *hors d’oeuvres* hebben ze al 100 miljard laten overmaken aan de arme landen. Gaat die 100 miljard iets oplossen? Tuurlijk niet. Maar daar gaat het ook niet om. De klimaatreligie is een seculiere godsdienst. Het is de duurzaamheidskerk te doen om een goed gevoel in de onderbuik. Dat mag wat kosten. Laat de westerse man maar bloeden. Die zit toch maar vol ‘rancune’.

Mijn voorstel: als de Elfstedentocht doorgaat wordt Bram Schilham verslaggever in Bartlehiem. Dan kan hij ons de hele dag vanuit de sneeuw CO₂-neutraal bijpraten over onze ecologische voetafdruk, duurzaamheid en ‘de verhitte aarde’. Het schijnt, werkelijk waar, om enorme problemen te gaan.

Martin Bosma is Kamerlid voor de PVV. Hij schrijft beurtelings met Ton Elias (VVD) en Jolande Sap (GroenLinks) deze wisselcolumn.